

1. EMST A NEW ERA IN ART

Μέσο: HILTON ATHENS MAGAZINE

Ημ. Έκδοσης: . . .01/03/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .23/03/2017

Σελίδα: 17

EMST: A NEW ERA IN ART

EMST: ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΣΚΙΝΑ, ΜΑΣ ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΕΙ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ 16 ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΝΑ (ΜΙΣΟ)ΑΝΟΙΞΕΙ ΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ ΤΟΥ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΤΑΚΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

KATERINA KOSKINA, DIRECTOR OF THE NATIONAL MUSEUM OF CONTEMPORARY ART (EMST), WELCOMES US TO THE SPACE THAT TOOK 16 YEARS TO (HALF) OPEN ITS DOORS.

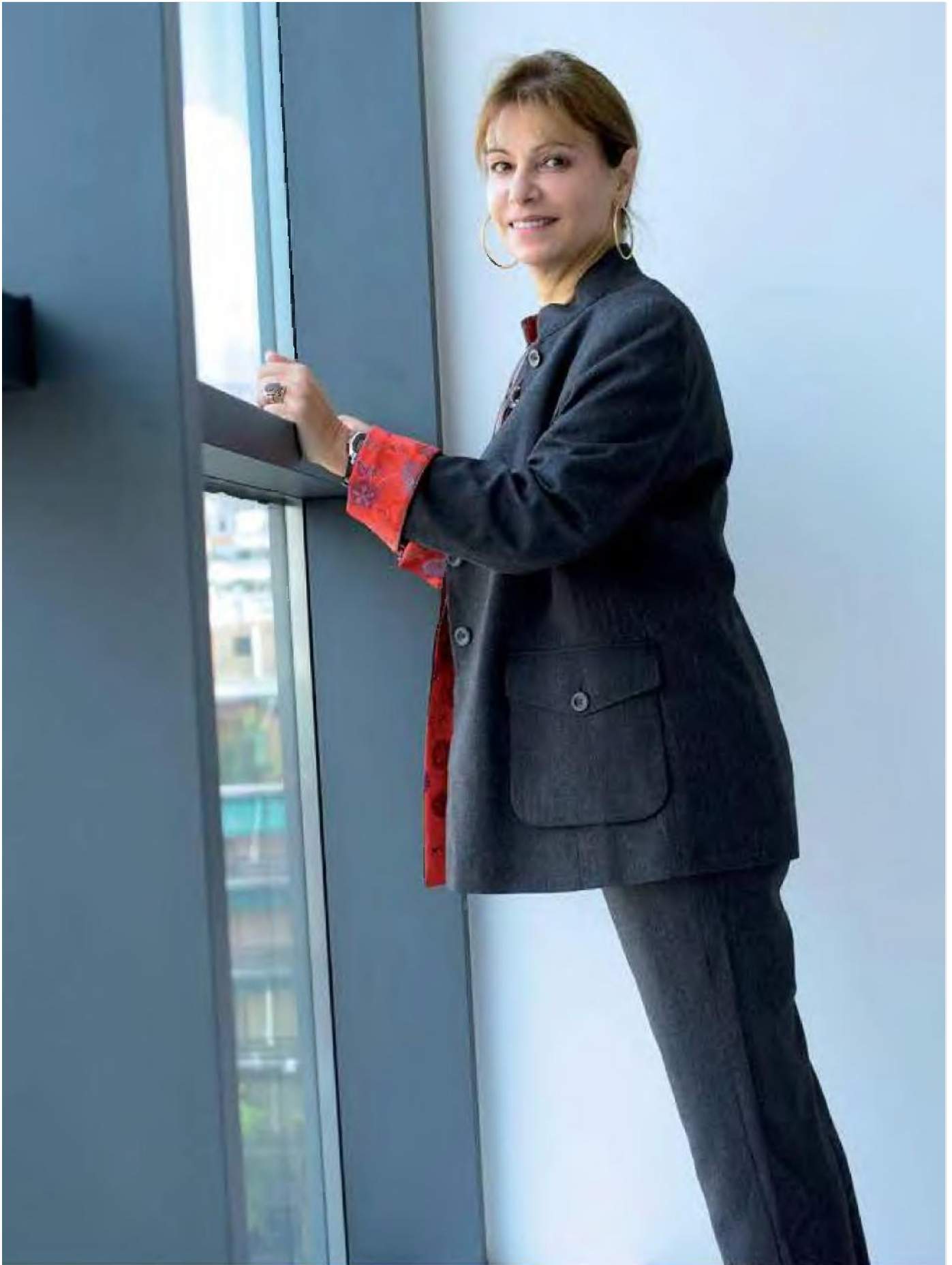
BY KATERINA LYMPEROPOULOU / PHOTOGRAPHS: TAKIS SPYROPOULOS

1. EMST A NEW ERA IN ART

Μέσο: HILTON ATHENS MAGAZINE

Ημ. Έκδοσης: . . .01/03/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .23/03/2017

Σελίδα: 17

1. EMST A NEW ERA IN ART

Μέσο: HILTON ATHENS MAGAZINE

Ημ. Έκδοσης: . . .01/03/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .23/03/2017

Σελίδα: 18

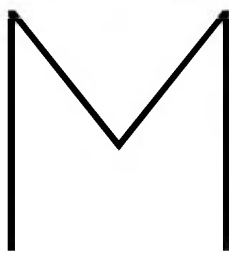

1. EMST A NEW ERA IN ART

Μέσο: HILTON ATHENS MAGAZINE

Ημ. Έκδοσης: . . . 01/03/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 23/03/2017

Σελίδα: 18

ΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΚΑΝΕ ΕΠΙΣΗΜΟ αγια-

μό, αλλά ανοίγοντας για το κοινό ένα τμήμα του ολοκληρωμένου κτηρίου στον χώρο παρουσίασης περιοδικών εκθέσεων, το **Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης** εγκαινιάζει μία νέα εποχή –μία εποχή εξωστρέφειας. Στους λουσιμένους από σπτικό φως, πάλλευκους χώρους του τεράστιου κτηρίου, που αρχίζει σιγά-σιγά να παίρνει ζωή, μας ξενονεί η **Κατερίνα Κοσκινά**. Η διευθύντρια του Μουσείου, που ανέλαβε μετά την πολυσυζητημένη απομάκρυνση της Άνας Καφέτση, η οποία έθεσε τα θεμέλια για το άνοιγμά του, φαίνεται να έχει πεισμάσει να κόψει αυτή την κορδέλα παρά τις αμέτρητες αντιξοότητες. Έχοντας στην ουσία «συμφωνία», όπως μας λέει, να βρίσκεται στο τιμόνι μέχρι το τέλος του 2017, η κυρία **Κοσκινά** γνωρίζει ότι αν δεν λειτουργήσει κανονικά το **Μουσείο** έως τότε, η χώρα θα πρέπει να επιστρέψει κοινοτικά κονδύλια πολλών εκατομμυρίων που έχουν δοθεί γι' αυτό. Το επίσημο άνοιγμά του είναι μονόδρομος, χωρίς επιστροφή. «Δεν μου περνά από το μυαλό ότι, το 2017, δεν θα λειτουργεί κανονικά. Είμαι σίγουρη ότι θα λειτουργήσει. Κι αν δεν λειτουργήσει, θα το κάνουμε να συμβεί».

Τώρα που καταλόγισα ο θόρυβος, τι αίσθημα σας αφήνει το άνοιγμα αυτού του πολύπαθου Μουσείου με την έκθεση «ΕΜΣΤ-ΜΗΚΑ: Κρίσιμοι διάλογοι, Αθήνα-Αμβέρσα»; Κατ' αρχάς θετικό. Παρότι στην πραγματικότητα τώρα αρχίζουν τα δύσκολα –υπάρχουν πάρα πολλά θέματα σε εκκρεμότητα, όπως αυτά της στελέχωσης, λειτουργίας και οικονομικά, που αυτή τη στιγμή τα βάζω σε δεύτερη μοίρα–, το **Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης** παρουσιάζει αθρόα προσέλευση επισκεπτών. Τα Σάββατα και τις Κυριακές υποδεχόμαστε 800 άτομα ημερησίως. Πιστεύω ότι ένας μεγάλος αριθμός έρχεται διότι ξανάνοιξε το ιστορικό κτήριο FIX, μετά από τόσα χρόνια συζήτησης κι αναμονής. Το στοίχημα, ωστόσο, για εμάς είναι να ανοίξει το **Μουσείο** όπως πρέπει, σε πλήρη λειτουργία δηλαδή.

Γιατί, κατά τη γνώμη σας, ο κόσμος περιμένει με τόση λαχτάρα να ανοίξει αυτό το νέο Μουσείο; Έχει εξοικειωθεί ο μέσος Έλληνας πολίτης με αυτό που σήμερα ονομάζουμε σύγχρονη τέχνη; Δεν νομίζω ότι ένα κοινό που δεν είναι εξοικειωμένο με τη σύγχρονη τέχνη, μισεί αυτομάτως πιηγαίνοντας σε κάποια έκθεση. Και δεν μας αφορούν τόσο πολύ οι γνώστες ή οι πραγματικοί επαγγελματίες, παρότι μας ενδιαφέρει η κριτική τους, όσο οι «άλλοι», το μη μυημένο κοινό, τα παιδιά... Εκεί πρέπει να πέσει το βάρος. Και γι' αυτό έγινε η επιλογή να ανοίξει το **Μουσείο** με τους χώρους των περιοδικών εκθέσεων, με εκπαιδευτικά προγράμματα και με κάποιες άλλες παράλληλες εκδηλώσεις, μέχρι να φτάσει η στιγμή της πλήρους λειτουργίας του. Πιστεύω ότι η πραγματική τέχνη «μιλάει» απευθείας και αυτό το ονομάζω «βάπτισμα του πυρός». Άλλωστε, σε ότι αφορά στα εκπαιδευτικά, το **Μουσείο** έχει προϊστορία –κάτι που χρωστάει στην κυρία Καφέτση, αφού αυτά τα προγράμματα έχουν ιστορία 10 χρόνων και θα τα συνεχίσουμε, όμως σε άλλο χώρο και με άλλο τρόπο. Η μόνιμη συλλογή έχει να κάνει κυρίως με την ενημέρωση και τη γνώση. Αλλά κι αυτή θα αλλάξει –δεν θα μείνει ίδια επί 40 χρόνια. Αυτό που θέλουμε να εδραιώσουμε είναι το άνοιγμα, το καλωσόρισμα, τη γνωριμία, να καλλιεργήσουμε στο κοινό την αίσθηση ότι εδώ είναι ένας χώρος όπου πρέπει να αισθάνεται άνετα.

Έχετε πει ότι στο χωριό σας λένε... «ωάνει πια» κι εσείς ετοιμάζετε το έδαφος για την αντικατάστασή σας. Νιώθετε ότι ολοκληρώσατε το έργο σας;

IT MAY NOT HAD AN OFFICIAL OPENING, but by presenting a section of the completed building to the public, specifically the area dedicated to temporary exhibitions, the National Museum of Modern Art welcomes a new era –the era of extroversion. Bathed in the bright light of Attica, Katerina Koskina takes us on a tour of the pure-white exhibition rooms in the huge building that is slowly coming to life. The current Director of the Museum took the reins after the much discussed removal of Anna Kafetsi, who laid the foundations for its opening, and is doggedly determined to cut the ribbon despite countless setbacks. With an “agreement” in place to stand at the helm of the museum until the end of 2017, Ms Koskina is well aware that if the Museum is not fully operational by that time, the country will have to return the EU funds (amounting to many millions of Euro) given for the project. The official opening is a point of no return. “It simply hasn't crossed my mind that the Museum will not be operating normally by 2017. I am sure it will be. And if it isn't, we will make sure it is!”

Now that we find ourselves in the proverbial calm after the storm, how do you feel about the long-overdue museum opening with the “Urgent Conversations: Antwerp-Athens” exhibition? I have positive feelings, despite the fact that the hard part lies ahead. There are many issues still pending, such as staffing, operation and finances, which I nonetheless have put on the backburner. The National Museum of Contemporary Art welcomes large numbers of visitors. On Saturdays and Sundays we host 800 visitors per day. I believe that a large percentage comes because the historic FIX building has finally been reopened after years of debate and waiting. The bet we have taken, however, is for the Museum to open as it should, i.e. to become fully operational.

Why do you believe the people have been looking forward to the opening of this new museum? Is the average Greek citizen familiar with what is currently referred to as contemporary art? I don't believe that an audience unfamiliar with contemporary art is automatically initiated by attending an exhibition. And we aren't as much concerned with the knowledgeable audience and professionals, although we are interested in their reviews, as we are with the “others”, the non-initiated public, the children... They are the ones we should focus on. And that is why it was decided that the Museum should open with the rooms dedicated to temporary exhibitions, with educational programmes and other related events, until such time that the Museum is fully operational. I believe that true art “speaks” to us directly and I like to call it a “baptism by fire”. Moreover, thanks to Ms Kafetsi, the Museum has a history with regards to education, as these programmes are 10 years old and we intend to continue them, just in a new place and a different way. The permanent collection mainly involves information and knowledge. But this too will evolve –it won't stay the same for 40 years. We want to establish the opening, the welcome, the acquaintance and to cultivate in the public the feeling that this is a space in which they should feel comfortable.

You have said that people in your village often say, “enough is enough”, and

1. EMST A NEW ERA IN ART

Μέσο: HILTON ATHENS MAGAZINE

Ημ. Έκδοσης: . . .01/03/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .23/03/2017

Σελίδα: 19

Όχι, δεν αισθάνομαι ότι έχω ολοκληρώσει το έργο μου. Πώς μπορεί να ολοκληρώσει κάποιος που δεν έχει καν ακόμη μία θητεία πίσω του; Η κυρία Καφέτση είχε μπροστά της 14 χρόνια για να κάνει κάτι ανάλογο, εγώ δεν ζητώ κάτι τέτοιο. Το δίκαιο, όμως, είναι να έχω τα 4 χρόνια μίας θητείας που ο νόμος ορίζει. Θεωρώ ότι δούλεψα πολύ και θα δουλέψω ακόμη έναν χρόνο, για να μπει το Μουσείο στις σωστές ράγες και να προχωρήσει. Είναι αυτονόητο για μένα ότι ένας διευθυντής ενός δημόσιου Μουσείου θα πρέπει να αποσυρθεί μετά από μία-δύο θητείες. Και θεωρώ τίμιο και δίκαιο να υπάρξει μία αλλαγή, είτε με διαγωνισμό, είτε με διορισμό, είτε με πρόκληση ενδιαφέροντος. Γι' αυτό λέω ότι δουλεύω για τον επόμενο. Αν γίνει διαγωνισμός, πάντως, θα θέσω υποψηφιότητα, αν δεν νιώθω πολύ κουρασμένη.

Κι όμως, το Μουσείο δεν έχει ανοίξει επισήμως, δεν κόπηκε η κορδέλα αλλά το «κορδελάκι», όπως έγραψαν οι εφημερίδες. Πόσο θα περιμένουμε για την επίσημη στον 2ο και τον 3ο όροφο, όπου φιλοξενούνται οι μόνιμες συλλογές; Απαιτούνται πολλά ακόμα για να ανοίξει. Και κατανόω το ενδιαφέρον της πολιτείας να κόψει μία κορδέλα, επειδή αυτό το Μουσείο είναι θεατός. Προσωπικά δεν με ενδιαφέρει αν θα κοπεί κορδέλα, ποιος θα την κόψει κι αν θα γίνει αγιασμός, αλλά πότε θα τεθεί το Μουσείο σε πλήρη λειτουργία. Δεν πρέπει, πάντως, να απευθύνεται αυτή η ερώτηση σε μένα. Είμαι το λάθος πρόσωπο. Σε ότι αφορά στο Μουσείο, και τώρα που μιλάμε, έχουν ολοκληρωθεί εκείνα που θα επέτρεπαν να κοπεί η κορδέλα. Λόγω παλαιών καθυστερήσεων σε διοικητικά ζητήματα, όσα επέτρεπαν τη στελέχωση του Μουσείου, άρχισαν να κυλούν από τον 14ο χρόνο και μετά, μετά την κατάθεση του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας. Τώρα, το γιατί ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας κατατέθηκε το 2015, δεν μπορώ να σας το απαντήσω.

Κυρία Κοσκίνα, τι ήταν αυτό που, μετά από 16 ολόκληρα χρόνια, άνοιξε –έστω και μερικώς– το Μουσείο; Νομίζω, η πίεση να είσαι «κεντάξει», έστω εν μέρει, απέναντι στους ανθρώπους που περιμένουν. Κι αν θέλετε, σφειλεται και σε μία, τρόπον τινά, πατριωτική συνείδηση –εκφράζω νομίζω και τους εργαζόμενους και το Δ.Σ., καθότι πρόκειται για αποφάσεις που ελήφθησαν συλλογικά. Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να διαβάζεις ή να ακούς στον Τύπο για το «Γιορτή της Άρτας», το «καταραμένο Μουσείο», να βρίσκεις μέσα σ' αυτό και να μη θέλεις να «σπάσεις» αυτή την εικόνα.

Θα μπορούσε να αναρωτηθεί κάποιος, σε μία χώρα που θα κλείσει 10 χρόνια βαθιάς οικονομικής ύφεσης, «αυτό που της έλειπε είναι ένα Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης;» Στη ζωή, είναι απαραίτητο το οξυγόνο και πιστεύω ότι η τέχνη είναι χώρος οξυγόνου, ανάτασης, ανάσας και ελευθερίας. Αν ένα Μουσείο είναι ζωντανός οργανισμός, θα έλεγα ότι είναι τόσο απαραίτητος όσο ένα σχολείο ή νοσοκομείο. Είναι αναγκαίο να ανοίξει αυτό το Μουσείο: δεν μπορούμε να μιλάμε για προϊστορία, για κλασικά, ελληνιστικά, βυζαντινά, μεταβυζαντινά και νεότερα χρόνια και να λείπει το σήμερα. Τα χρήματα, πάντως, έχουν δοθεί για έναν συγκεκριμένο σκοπό –διαφορετικά θα πρέπει να επιστραφούν. Πόσο εύκολο, πιστεύετε, ότι είναι για την πολιτεία να επιστρέψει, αυτή τη στιγμή, 35 εκατομμύρια ευρώ;

Τι θέλετε να γραφτεί στην ιστορία σε σχέση με τα χρόνια της δικής σας διεύθυνσης στο ΕΜΣΤ; Δεν το έχω σκεφτεί. Αν αποκτήσουμε κάποια έργα που λείπουν, θα είμαι πολύ χαρούμενη να λένε ότι αυτά αποκτήθηκαν στο διάστημα που ήμουν εγώ εδώ. Αν, πάλι, κάνουμε μία σημαντική έκθεση, θα είμαι χαρούμενη να λένε ότι έγινε όσο ήμουν εγώ διευθύντρια. Δεν είμαι ο πιο αλtruιστής άνθρωπος σε αυτόν τον κόσμο. Γίνεται, ξέρετε, μία συλλογική προσπάθεια. Αν αποδεικτεί, κάποτε, ότι με αυτή την κοινή προσπάθεια, οι εργαζόμενοι και τα μέλη του Δ.Σ., –αν θέλετε, με δική μου ευθύνη– κάναμε ένα αποφασιστικό βήμα για το άνοιγμα του Μουσείου, αυτό θα με καλύψει απολύτως.

you are already preparing the groundwork for your replacement. Do you feel you have completed your work? No, I don't feel I have completed my work. How can someone be finished before their term is behind them? Ms Kafetsi had 14 years for a similar project, and I'm not asking for that long. It is fair, however, for me to have the full four-year term foreseen by the relevant legislation. I have worked very hard and will continue to do so for another year, so as to ensure the Museum is in a position to carry on, full steam ahead. It is obvious to me that the Director of a public museum should retire after one or two terms. And I consider it honest and equitable that such a change comes about by tender, appointment or open call for expression of interest. That is why I say that I am working for the next person to stand in my shoes. If there is a tender, I will put forward my candidacy, provided I don't feel too tired.

Nonetheless, the Museum isn't officially open, the ribbon wasn't cut. It was more of a case of a "mini" ribbon, according to the press. How long will we have to wait before we will be able to visit the 2nd and 3rd floors, where the permanent exhibitions are hosted? Much still needs to be done before they open. I understand the interest of the State to cut a ribbon, because this Museum is an institution. Personally, I have no interest in cutting a ribbon, who will cut it and if the Museum will be blessed by the church. I'm focused on the Museum being up and running when the public enters. However, this question shouldn't be asked of me. I'm not the right person. In regards to the museum, as we speak, all tasks related to the ribbon cutting have been completed. Due to old delays related to administrative matters, the staffing of the Museum was only possible from the 14th year onwards, after the submission of its rules of procedure. Now, as for why the rules were not filed until 2015... I cannot answer you.

Ms Koskina, it has been 16 long years since the journey began. What was it that finally allowed the museum to open, albeit partially? I think, the pressure to be "copacetic", at least in part, with the people waiting for you. And it is, if you like, due to a patriotic consciousness, so to speak. I believe I speak for both the staff and the Board of Directors as they were decisions taken collectively. It is therefore impossible to read or hear in the Press about the "Bride of Arta" or the "cursed Museum", and find yourself inside without wanting to "smash" this image.

One might wonder if a Museum of Contemporary Art is really necessary in a country that will soon have suffered 10 years of deep recession. Oxygen is necessary to sustain life and I believe that art is oxygen: uplifting, respiratory and it represents freedom. If a Museum were a living organism, I would say that it was as necessary as a school or hospital. We must open this Museum –we cannot speak of the prehistoric, the classical, the Hellenistic, the Byzantine, post-Byzantine and recent history without including the present day. The money has been given for a specific purpose, or it must be returned. How easy do you believe it would be for the state to return 35 million Euros at this time?

What do you hope will go down in history with relation to the years you were Director of the EMST? I haven't given it any thought. If we acquire some missing pieces, I would be very happy if it were said that they were acquired while I was here. And if we present an important exhibition, I would be happy if it were said that it took place while I was Director. I'm not the most altruistic person in the world. It is, as you know, a collective effort. If it were proven that as a result of this joint effort between the staff and Board of Directors –if you like while I was responsible– that we took a decisive step towards opening the Museum, that would satisfy me completely.